

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

1. Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji (»Narodne novine-Međunarodni ugovori« broj 2/94), Ministarstvo rada i socijalne skrbi Republike Hrvatske objavljuje tekst Konvencije o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje.

2. Tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Convention No. 87

CONVENTION CONCERNING FREEDOM OF ASSOCIATION AND PROTECTION OF THE RIGHT TO ORGANISE

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at San Francisco by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-first Session on 17 June 1948;

Having decided to adopt, in the form of a Convention, certain proposals concerning freedom of association and protection of the right to organise, which is the seventh item on the agenda of the session;

Considering that the Preamble to the Constitution of the International Labour Organisation declares »recognition of the principle of freedom of association« to be a means of improving conditions of labour and of establishing peace;

Considering that the Declaration of Philadelphia reaffirms that »freedom of expression and of association are essential to sustained progress«.

Considering that the International Labour Conference, at its Thirtieth Session, unanimously adopted the principles which should form the basis for international regulation;

Considering that the General Assembly of the United Nations, at its Second Session, endorsed these principles and requested the International Labour Organisation to continue every effort in order that it may be possible to adopt one or several international Conventions;

adopts this ninth day of July of the year one thousand nine hundred and forty-eight, the following Convention, which may be cited as the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948:

Part I.

FREEDOM OF ASSOCIATION

Article 1

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force undertakes to give effect to the following provisions.

Article 2

Workers and employers, without distinction whatsoever, shall have the right to establish and, subject only to the rules of the organisation concerned, to join organisations of their own choosing without previous authorisation.

Article 3

1. Workers' and employers' organisations shall have the right to draw up their constitutions and rules, to elect their representatives in full freedom, to organise their administration and activities and to formulate their programmes.
2. The public authorities shall refrain from any interference which would restrict this right or impede the lawful exercise thereof.

Article 4

Workers' and employers' organisations shall not be liable to be dissolved or suspended by administrative authority.

Article 5

Workers' and employers' organisations shall have the right to establish and join federations and confederations and any such organisation, federation or confederation shall have the right to affiliate with international organisations of workers and employers.

Article 6

The provisions of Articles 2, 3 and 4 hereof apply to federations and confederations of workers' and employers' organisations.

Article 7

The acquisition of legal personality by workers' and employers' organisations, federations and confederations shall not be made subject to conditions of such a character as to restrict the application of the provisions of Articles 2, 3 and 4 hereof.

Article 8

1. In exercising the rights provided for in this Convention workers and employers and their respective organisations, like other persons or organised collectivities, shall respect the law of the land.
2. The law of the land shall not be such as to impair, nor shall it be so applied as to impair, the guarantees provided for in this Convention.

Article 9

1. The extent to which the guarantees provided for in this Convention shall apply to the armed forces and the police shall be determined by national laws or regulations.
2. In accordance with the principle set forth in paragraph 8 of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation the ratification of this Convention by any Member shall not be deemed to affect any existing law, award, custom or agreement in virtue of which members of the armed forces or the police enjoy any right guaranteed by this Convention.

Article 10

In this Convention the term »organisation« means any organisation of workers or of employers for furthering and defending the interests of workers or of employers.

Part II.

PROTECTION OF THE RIGHT TO ORGANISE

Article 11

Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force undertakes to take all necessary and appropriate measures to ensure that workers and employers may exercise freely the right to organise.

Part III.

MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 12

1. In respect of the territories referred to in article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation as amended by the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1946, other than the territories referred to in paragraphs 4 and 5 of the said article as so amended, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall communicate to the Director-General of the International Labour Office with or as soon as possible after ratification a declaration stating:
 - a) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
 - b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;
 - c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;
 - d) the territories in respect of which it reserves its decision.
2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (f) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of subparagraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 16, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and setting the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 13

1. Where the subject matter of this Convention is within the self-governing powers of any non-metropolitan territory, the Member responsible for the international relations of that territory may, in agreement with the Government of the territory, communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration accepting on behalf of the territory the obligations of this Convention.
2. A declaration accepting the obligations of this Convention may be communicated to the Director-General of the International Labour Office:

a) by two or more Members of the Organisation in respect of any territory which is under their joint authority; or

b) by any international authority responsible for the administration of any territory, in virtue of the Charter of the United Nations or otherwise, in respect of any such territory.

3. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with the preceding paragraphs of this Article shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications it shall give details of the said modifications.

4. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

5. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 16, communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

PART IV.

FINAL PROVISIONS

Article 14

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 16

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 17

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 18

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 19

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 20

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 16 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 21

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Konvencija 87

KONVENCIJA O SLOBODI UDRUŽIVANJA I ZAŠTITI PRAVA NA ORGANIZIRANJE

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u San Franciscu sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na tridesetprvom zasjedanju 17. lipnja 1948.,

odlučivši prihvatići, u obliku konvencije, određene prijedloge u vezi sa slobodom udruživanja i zaštitom prava na organiziranje, a što je sedma točka dnevnog reda zasjedanja,

uzimajući u obzir da Preamble Statuta Međunarodne organizacije rada proglašava »priznanje načela slobode udruživanja« jednim od načina za poboljšanje uvjeta rada i postizanje mira;

uzimajući u obzir da Filadelfijska deklaracija ponovno potvrđuje da su »sloboda izražavanja i udruživanja bitni za stalni napredak«;

uzimajući u obzir da je Međunarodna konferencija rada na svom tridesetom zasjedanju jednoglasno prihvatile načela koja bi morala stvoriti osnovu za međunarodno uređenje;

uzimajući u obzir da je Opća skupština Ujedinjenih naroda na svom drugom zasjedanju prihvatile ta načela i zatražila od Međunarodne organizacije rada da nastavi ulagati napore kako bi se omogućilo usvajanje jedne ili nekoliko medunarodnih konvencija;

usvaja devetog srpnja tisuću devetsto četrdeset osme godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o slobodi udruživanja i zaštitni prava na organiziranje iz 1948.:

Dio I.

SLOBODA UDRAŽIVANJA

Članak 1.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada za koju je ova Konvencija na snazi obvezuje se primjenjivati odredbe koje slijede.

Članak 2.

Radnici i poslodavci imaju pravo, bez ikakve razlike i bez prethodnog odobrenja, osnivati i, pod uvjetima koji mogu biti propisani samo pravilima te udruge, pristupati udrugama prema svojem izboru.

Članak 3.

- Udruge radnika i poslodavaca imaju pravo izraditi svoje statute i pravila, potpuno slobodno birati svoje predstavnike, organizirati svoje upravljanje i djelatnosti i utvrditi svoje programe.
- Javne se vlasti moraju suzdržavati od svakog uplitanja koje bi ograničavalo to pravo ili ometalo njegovo zakonito ostvarivanje.

Članak 4.

Udruge radnika i poslodavaca ne mogu biti raspuštene niti im se može obustaviti djelovanje odlukom upravnih vlasti.

Članak 5.

Udruge radnika i poslodavaca imaju pravo utemjiti i udruživati se u federacije i konfederacije, a sve takve udruge, federacije i konfederacije imaju pravo pridružiti se međunarodnim udrugama radnika i poslodavaca.

Članak 6.

Odredbe članaka 2., 3. i 4. ove Konvencije se primjenjuju na federacije i konfederacije udruga radnika i poslodavaca.

Članak 7.

Stjecanje pravne osobnosti udruga radnika i poslodavaca ne smije ovisiti o uvjetima takve naravi koji bi ograničili primjenu članaka 2., 3. i 4.

Članak 8.

- U ostvarivanju prava zajamčenih ovom Konvencijom radnici i poslodavci i njihove udruge, kao i ostale osobe i organizirane zajednice moraju poštivati nacionalno zakonodavstvo.

2. Nacionalno zakonodavstvo ne smije biti takvo da ograničava, niti se smije primjenjivati na način da ograničava, jamstva predviđena ovom Konvencijom.

Članak 9.

1. Opseg u kojem će se jamstva predviđena ovom Konvencijom primjenjivati na oružane snage i policiju utvrdit će se nacionalnim zakonima ili drugim propisima.

2. U skladu s načelom utvrđenim člankom 19. stavkom 8. Statuta Međunarodne organizacije rada neće se smatrati da ratifikacija ove Konvencije od strane određene članice ograničava primjenu bilo kojeg postojećeg zakona, odluke, običaja ili sporazuma na temelju kojeg pripadnici oružanih snaga ili policije uživaju bilo koje pravo zajamčeno ovom Konvencijom.

Članak 10.

U ovoj Konvenciji izraz »udruga« označava svaku udrugu radnika ili poslodavaca koja ima za cilj promicanje i zaštitu interesa radnika ili poslodavaca.

Dio II.

ZAŠTITA PRAVA NA ORGANIZIRANJE

Članak 11.

Svaka se članica Međunarodne organizacije rada za koju je ova Konvencija na snazi obvezuje da će poduzimati sve potrebne i prikladne mjere kako bi osigurala radnicima i poslodavcima slobodno ostvarivanje prava na udruživanje.

Dio III.

RAZLIČITE ODREDBE

Članak 12.

1. U odnosu na teritorije iz članka 35. Međunarodne organizacije rada izmijenjenog Instrumentom o izmjeni Statuta Međunarodne organizacije rada iz 1946., osim teritorija obuhvaćenih stavcima 4. i 5. navedenog članka koji je na taj način izmijenjen, svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju mora dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada, istovremeno ili što je moguće prije nakon ratifikacije, izjavu u kojoj navodi:

- (a) teritorije u odnosu na koje se obvezuje da će se odredbe Konvencije primjenjivati bez izmjene;
- (b) teritorije u odnosu na koje se obvezuje da će se odredbe ove Konvencije primjenjivati s izmjenama, kao i pojedinosti o tim izmjenama;
- (c) teritorije u odnosu na koje je ova Konvencija neprimjenjiva, te u tim slučajevima razloge zbog kojih je neprimjenjiva;
- (d) teritorije u odnosu na koje pridržava pravo konačne odluke.

2. Obveze predviđene stavkom 1. podstavcima (a) i (b) ovoga članka se smatraju sastavnim dijelom ratifikacije i imaju snagu ratifikacije.

3. Svaka članica može uvijek, naknadnom izjavom, odustati u cijelosti ili djelomično od svake rezerve koju je stavila u izvornoj izjavi u skladu sa stavkom 1. podstavcima (b), (c) i (d) ovoga članka.

4. Svaka članica može, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 16., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenja u bilo kojem pogledu bilo koju prijašnju izjavu i u kojoj navodi sadašnje stajalište u odnosu na određene teritorije.

Članak 13.

1. Ako pitanja koja su uređena ovom Konvencijom spadaju u nadležnost samouprave nekog teritorija izvan matičnog područja, članica koja je odgovorna za međunarodne odnose tog teritorija može, u dogovoru s vladom tog teritorija, dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom prihvata u ime teritorija obveze koje proizlaze iz ove Konvencije.

2. Izjavu kojom se prihvataju obveze iz ove Konvencije mogu glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada dostaviti:

(a) dvije ili više članica Organizacije u odnosu na bilo koji teritorij koji je pod njihovom zajedničkom upravom;

(b) svako međunarodno tijelo koje je odgovorno za upravljanje bilo kojim teritorijem na temelju Povelje Ujedinjenih naroda ili po drugoj osnovi, a u odnosu na bilo koji takav teritorij.

3. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu s prethodnim stavcima ovoga članka se mora naznačiti hoće li se odredbe ove Konvencije na dotočni teritorij primjenjivati bez izmjene ili s izmjenama; kad se u izjavi navodi da će se Konvencija primjenjivati s izmjenama, moraju se navesti pojedinosti o narečenim izmjenama.

4. Zainteresirana članica, članice ili medunarodno tijelo mogu se u svako doba naknadnom izjavom u cijelosti ili djelomično odreći prava na izmjenu navedenu u bilo kojoj prijašnjoj izjavi.

5. Zainteresirana članica, članice ili medunarodno tijelo mogu, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s člankom 16., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenjaju bilo koju prijašnju izjavu i u kojoj se navodi sadašnje stajalište u odnosu na primjenu ove Konvencije.

Dio IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 15.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 16.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju

Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz počinje djelovati godinu dana nakon datuma kada je registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkaže konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po isteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima utvrđenim ovim člankom.

Članak 17.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija, izjava ili otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.
2. Notificirajući članicama organizacije registraciju druge priopćene mu ratifikacije, glavni ravnatelj će upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 18.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 19.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 20.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično, tada, ukoliko se novom konvencijom ne odredi drugčije:
 - (a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice ipso iure znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 16., ako i kada nova revidirajuća konvencija stupa na snagu;
 - (b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupa na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.
2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale novu revidirajuću konvenciju.

Članak 21.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednak su vjerodostojnji.

Klasa: 910-01/99-01/177

Urbroj: 524-02/3-00-16

Zagreb, 8. veljače 2000.

Ministar
rada i socijalne skrbi
Davorko Vidović, v. r.